

Denne uges blogindlæg er Mariannes egen strikkehistorie.

Min strikkehistorie

Af Marianne Holmen

Her sidder jeg som 7-årig og strikker et dukkehalstørklæde i retmasker. Jeg har lige lært det og ser vist lidt stolt ud.

Meget mere blev det ikke til i barndommen. Jeg hadede håndarbejde i skolen, fordi vi lavede ligegyldige ting og havde en striks lærer, der ikke motiverede os. Jeg tog først strikning op igen i studieårene, hvor det var moderne med hjemmestrikkede bluser i flamégarn. Jeg har stadig en turkis med sølvstriber strikket på skrå i akrylgarn. Meget fancy dengang.

Siden har jeg helst ikke rørt akrylgarn, da jeg ikke kan ånde i det. Jeg føler det som at være svøbt i plastic. Og derfor er der ikke mange af Strikkeglads opskrifter, der er strikket i akryl.

Næste fase kom, da jeg fik min søn. Jeg strikkede et fint hjem-fra-hospitalet-sæt, som mange andre babyer har brugt siden. Jeg kom også i min første håndarbejdsgruppe, hvor vi tilmed syede tøj til os selv og børn ud over strikkeriet.

Så kom undervisningsårene (jeg var gymnasielærer), hvor jeg ikke skænkede strikning mange tanker. Tiden gik, og pludselig skulle jeg være farmor. Det satte gang i kreativiteten. Jeg startede med den lyseblå elefant, der ligger på Strikkeglad, og så fortsatte jeg bare. I 6-7

år fik den ikke for lidt, og ungerne (jeg har to børnebørn, begge piger) og deres forældre elskede det.

Det var en spændende strikketid, for jeg kom i kontakt med en amerikansk designer, Maile Mauch, som lavede opskrifter til bomuldsgarnet fra Pisgah Yarn. Det hed Peaches and Creme. Hun fandt ud af, at jeg kunne strikke hendes opskrifter, så de kunne ses på nettet, og i et par år strikkede jeg masser af klude, håndklæder og andre ting i garn, som hun sendte til mig. Det var en fest, når der kom en pakke fra USA ☐. I den periode grundlagde jeg mit store strikkelager. Det var mine første oplevelser med farveskiftegarn, og jeg blev bidt af det.

Desværre elskede min krop det ikke. Jeg begyndte at få voldsomme hovedpiner af spændinger og måtte sætte tempoet ned. Jeg fik det dog værre og værre, så jeg var nødt til at stoppe strikningen helt. I de sidste 6 år har jeg ikke strikket, og jeg savner det helt enormt.

Strikkeglad er min erstatning for selv at strikke. Jeg bruger mine kvalifikationer fra min uddannelse til at oversætte opskrifter fra engelsk (og somme tider tysk, svensk og norsk), så danske strikkere, der ikke er så velbevandrede i sprog, også kan få glæde af dem. Jeg elsker det arbejde, og jeg har nu oversat knap 1200 opskrifter.

Intet er så galt, at det ikke er godt for noget ☐.

Marianne Holmen